

където работех и аз. Още тогава ме впечатлиха интелектът и свободомислието, дързостта и куражът на този селски учител, при това циганин! Не бяхме чували още думата „дискриминация“, но се страхувах да кажа дори и на приятелките си, че съм циганска снаха, а Христо публикуваше на страниците на вестника материали за проблемите на ромските деца, пишеше с хъс и с болка! Изстрадано! И по-късно, когато вече работехме в „Дайвърсити“, често ми казваше: „Вяра, знаеш ли какво значи да си черно циганче в българското училище?! Ако знам за отличен, ще ми пишат най-много добър (4)“. Ето това е болката, страданието, но и борбата на Христо! И неговата амбиция! Защото знаеше какво е да се родиш в семейство на малцинство, да бъдеш с по-тъмен цвят на кожата и с различно име. И затова разбирам защо целият му живот е борба. Не само лична. Христо Кючуков гори и повече за грамотността, образованието и равнопоставеността на ромските деца в българското общество. Виждала съм пламъка в очите на младите хора – студенти, средношколци. Щом Христо им заговореше, те спираха да дишат. Гледаха го със светнали очи, слушаха го със спотаен дъх. Той им даваше сила, кураж и надежда! С доста от тях поддържат връзка и до днес. И те са вече реализирани млади хора, със самочувствие. За жалост, много от тях, също като своя учител, вече не са в България, но остават „заразени“ завинаги от неговия вирус...на успеха! И успяват там, където са!

В личен план – обичам душата му, огъня му, аурата му и знам – той е човекът, на когото мога да разчитам винаги, където и да съм, където и да е той!

– И доц. Ангелина Иванова, също дългогодишен, верен съратник.

„За него е лесно и трудно да се пише... Лесно, защото познавам неговия живот и работа. Той израсна неимоверно бързо. Трудно е, защото не мога да разбера неговата изключителна енергия – и физическа, и умствена, да обхвана неизчерпаемите му идеи и дейност. Всеки разговор с него съдържа информация, нови идеи, оптимизъм. Оставам и безкрайно благодарна, че ме въведе в един нов свят – светът на един древен народ – ромите, и продължавам да работя за светла кауза! Аз, българката, с гордост казвам, че